

A kongresszus.

Írta: *Bédy-Schwimmer Rózsa.*

Magyarország feminista mozgalma a nővel szemben csodásán liberális régi törvények hagyománya és a külföldi nőmozgalom történelmi tanulságai emelőjén mindjárt kezdetén Európa feminista mozgalmainak szintjére lendült.

Hazai mozgalmunk amint megszületett, az inas- és legényévek átugrásával, rögtön *mellette* helyezkedett azoknak az országoknak, ahol évtizedes küzdelmekben érlelték meg a nőmozgalmat korunk leghatalmasabb társadalmi mozgalmává.

S a külföld kezdettől fogva egyenrangú társaként fogadta a magyar nőmozgalmat, amely frisséget eredetiséget és ötleteket hozott cserébe azért, amit áldozatok és szenvedések árán szerzett tapasztalatokban kapott a régebben küzdő bajtársaktól.

A magyar és a külföldi nőmozgalomnak e viszonyát tükrözte vissza kongresszusunk.

A *mi* kongresszusunk, ahogy anyai buszkeséggel és szerető gyengédséggel nevezzük mi, magyar feministák. Miénk valamennyi nemzetközi nőkongresszus, ép úgy, mint a világ

többi asszonyáé, de ez a kongresszus jobban a miénk.

Kínlódtunk vele, szenvedtünk érte, áldozatokkal terhes időket aggódtunk át érte: de azután büszkén élveztük is csodás eredményét, diadalmas, lelkeket, gondolatokat megnyerő szépségét.

Maga a tény, hogy Washington, Berlin, Kopenhága, Amsterdam, London és Stockholm után a mi meghívásunkat fogadták el, mutatja mozgalmunk értékelését s hogy e sorozatban fényesen megálltuk helyünket, hogy a kongresszus méretei túl is haladták az előző kongresszusokét, jogos önérzettel tölthet el bennünket.

Ez az önérzet nem a parvenűnek tömegvendéggel kielégített büszkesége, hanem céljaink arányában mutatkozó erőnk örömteljes mérlegelése.

Közel háromezren gyűltek össze. Minden világrész, a társadalom minden osztályának, minden fajnak képviselőiben: tanácskozni, milyen módszerrel sietessék annak a jognak a megszerzését, amelynek segítségével a nő helyzetét méltóbbá és az egész társadalmat embe-ribbé fogja tenni a nőmozgalomban szervezett, évezredek szenvedés fájdalmában megnemese-
dett akarat.

A kongresszus briliáns együtteséből kibontakozó események körvonalai mind tisztában mutatják ennek az akaratnak tisztultságát és törhetetlenségét.

Kongresszusunk méltóságteljes lefolyása

eszméket tisztázott, tévedéseket helyesbített, új világosságokat gyűjtött.

A hatalmas tömeg csodás fegyelmezett-sége lefegyverezte azokat, akik a mi elvadult parlamenti viszonyaink mellett csak torzképet tudtak elképzelni az asszonyok parlamentjéről.

Ahogy a kongresszus szónokai beszélni és közönsége hallgatni tudott: példás volt a világ minden parlamentjére nézve.

A résztvevők intellektuális és jellembeli súlya kiszorította isszapos medréből a gúny, a semmibebevés és a közömbösség állott vizét. A tárgyalások nyomán, amint a világ asszony-társadalmának kultúrtörekvései kibontakoztak közönségünk előtt, az újonnan nyert felismerések kristálytiszta vize töltötte meg a társadalmi várakozás medencéjét: e vizén halad ezentúl kifeszített vitorlákkal a magyar nőmozgalom hajója.

Hogy jó úton és jó cél felé halad: eddig is tudtuk, de most már azok is látják, akik nem hittek nekünk. S tagadni már csak azok tagadják, akiknek kenyerük a nőmozgalom tényeinek letagadása.

Amint egyes személyekre áll, hogy senki sem próféta a hazájában, úgy nagy társadalmi mozgalmakra is áll ez. Az idegeneknek jobban hisznek. S ezért tartozunk örök hálával mindazoknak a nőknek és férfiaknak, akik a világ minden részéből idejöttek közös ügyünket, de elsősorban Magyarország nőmozgalmát előbbre vinni.

A kongresszus komoly sikere azonban súlyos kötelezettséget ró reánk: munkánknak olyan folytatását követeli tőlünk, amely méltó eddigi munkánk csúcspontjához, a kongresszushoz.

Az ügyünk jelentőségének megnyert elméket, a lelkes munkára kész új segédcsapatokat és a mozgalom régi munkásainak kipróbált erejét egyesíteni kell az eddiginél is gyorsabb, mélyenjáróbb s azért a siker felé még gyorsabban lendülő munkára.

A régi feladatok mellé újakat kell vállalnunk s úgy a régieket, mint az újakat azzal a minden akadályt legyőző odaadással teljesíteni, amelyre nagy vezéreinknek Mrs. Carrie Chapman Cattben megszemélyesített példája tanít bennünket. A kongresszus munkája a legoptimistább várakozásainkat is túlhaladó, ragyogó

sikerekkel befejeződött; új munka időszak kezdődik. Vessük latba minden erőnket, hogy új feladatainknak is hasonló sikerrel telessünk eleget.